

Simonyi Óbester Szablyavívó Iskola

Dr. Tóth András Tamás | vívómester

www.magyarszablyasimonyi.hu

AJÁNLÁS

Dr. Tóth András Tamás vagyok. Hivatásomra nézve gyógyszerész, szabadidős tevékenységemre nézve, vívómester. A Magyar Szablyavívó Iskola alapító tagjai között szerepelek és az országos vívóiskolánkat én képviselem Nyíregyházán.

A klasszikus magyar kard- és katonai szablyavívással 2012-ben ismerkedtem meg az egyesületen keresztül. A katonai szablyavívás alapjait még Pézsa Tibor olimpiai és világbajnok kardvívó mesteredzőtől tanulhatták meg az egyesületünk oktatói. Az ő vívómestere, Szűts János, még a legendás SPOTI-ban, a Honvédség korábbi vívómesterképző intézetében ismerte meg a vívás ezen ágát.

A katonai szablyavívás újbóli létrehozásához szükségünk volt egy megfelelő gyakorló szablyára is. Ennek a fegyvernek nagyon komoly igénybevételt kell kiállnia, hiszen egy edzésen több száz ütést is kap a penge. Ez sokkal nagyobb igénybevétel, mint az, aminek a korábban rendszeresített „hadi” pengék ki voltak téve. Az országban több fegyverkovácsot kerestünk meg a magas elvárásunkkal, de csak Szabó István tudott olyan minőségű pengét kovácsolni, ami nem csak teljesítette, hanem felül is múlta a várakozásainkat. A kovácmester a szablya megalkotását azzal kezdte, hogy beiratkozott a vívóklubunkba, hogy pontosan megismerje, milyen igénybevételnek lesznek kitéve a szablyái. A végül elkészült szablyához tanulmányozva lettek a kb. 100 évvel ezelőtti vívótermi szablyák és rendszeresített katonai szablyák is (eredeti gyűjtői példányok).

A létrehozott gyakorlószablyák kiválóan sikerültek és azóta is nagy meglepéssel használja szövetségünk minden tagja, nem csak Magyarországon, hanem külföldön is (Lengyelország, Litvánia, Erdély).

Ajánlásomat egy érdekességgel zárom. A vívóiskolánk ajándékba kapott a zászlóavató ünnepségünkre egy olyan 1861M gyalogostizti szablyát, amit a Honvédség frissen felavatott tisztjei a korábbi években kaptak. Egyszer úgy hozta a helyzet, hogy kénytelenek voltunk ezt a díszszablyát bemutató során használni. Azt tudtuk, hogy a díszszablyák is ugyanazzal a kézi kovácsolással és hőkezelési eljárással készülnek Szabó István műhelyében, mint a gyakorló szablyáink, így nem voltak félelmeink, hogy a fegyver bírni fogja a bemutatót, ahol szikrázni szoktak a pengék. Ez így is történt. Felületi sérülésen kívül más nem volt a pengén. Bátran állíthatom, hogy a pengét felélezve, csatába lehetne menni ezekkel a fegyverekkel.

Dr. Tóth András Tamás

vívómester

Simonyi Óbester Szablyavívó Iskola

www.magyarszablyasimonyi.hu